KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1533/93

af 22. juni 1993

om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn (1), særlig artikel 13 og 16, og

ud fra følgende betragtninger:

For produkter omfattet af den fælles markedsordning for korn skal eksportrestitutioner og korrektionsbeløb samt eksportafgifter, når der som en særlig foranstaltning i tilfælde af markedsforstyrrelser opkræves sådanne, fastsættes efter visse kriterier, der gør det muligt at udligne forskellen mellem noteringerne og priserne på disse produkter i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

da eksportlandene ikke tilbyder korn på verdensmarkedet til samme priser, bør der tages hensyn bl. a. til de omkostninger, der er forbundet med at bringe de pågældende produkter på verdensmarkedet, og restitutionerne bør fastsættes således, at der tages hensyn til forskellen mellem de repræsentative priser i Fællesskabet og de gunstigste noteringer og priser på verdensmarkedet;

for at muliggøre eksport af mel, gryn, groft mel og malt skal der ved fastsættelse af restitution tages hensyn dels til priserne for basiskorn, den mængde basiskorn, der er nødvendig til fremstilling af de pågældende produkter, og biprodukternes værdi, dels til afsætningsmulighederne og -vilkårene for de pågældende produkter på verdensmarkedet;

artikel 13, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1766/92 giver mulighed for forudfastsættelse af eksportrestitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), i samme forordning; eftersom terminsforretninger er gængs praksis i den internationale handel med disse produkter, bør restitutionen for senere eksport forudfastsættes;

da der ikke er fastsat nogen tærskelpris for produkter henhørende under KN-kode 1107, bør restitutionen for disse produkter justeres ved, at tærskelprisen for basiskorn multipliceres med en forarbejdningskoefficient;

for at korrektionsbeløbene som omhandlet i artikel 13, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan fungere, skal de kunne differentieres efter de eksporterede produkters destination;

for at fællesskabsmidlerne kan forvaltes effektivt, og for at tage hensyn til eksportmulighederne for de pågældende produkter, bør eksportrestitutioner og eksportafgifter for de produkter, det er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 1766/92, kunne fastsættes ved licitation for en nærmere fastlagt mængde;

for at sikre at alle interesserede i Fællesskabet behandles ens, bør licitationerne afholdes efter ensartede principper; med henblik herpå bør offentliggørelsen af en beslutning ledsages om åbning af en licitation i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af en licitationsbekendtgørelse;

buddene skal indeholde alle fornødne oplysninger til bedømmelse af dem og ledsages af visse formelle forpligtelser;

der bør fastsættes en maksimumseksportrestitution eller en minimumseksportafgift; på denne måde sikres det, at der gives tilslag for alle mængder, der er omfattet af en sådan fastsættelse;

der kan opstå markedssituationer, hvor det på grund af de økonomiske aspekter ved den påtænkte eksport besluttes ikke at fastsætte en eksportrestitution eller eksportafgift og at lade licitationen være uden virkning;

der bør stilles en licitationssikkerhed, som skal sikre, at eksporten finder sted ved anvendelse af den licens, der er udstedt i forbindelse med licitationen; denne forpligtelse kan kun opfyldes, hvis buddet opretholdes; hvis buddet trækkes tilbage, fortabes sikkerhedsstillelsen;

der bør fastsættes nærmere regler for meddelelse af licitationsresultatet til de bydende samt for udstedelse af den licens, der er nødvendigt for eksport af de tildelte mængder;

(1) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

der bør med henblik på fastsættelse af eksportrestitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92, og for at undgå at iværksætte kontrolforanstaltninger til afsløring af eventuelle mindre afvigelser i de anvendte mængder basiskorn, der ikke har nogen mærkbar indvirkning på produktets kvalitet, vedtages en skønsmæssig vurderingsmetode; den teknisk bedste og mest effektive metode til vurdering af mængden af basiskorn har vist sig at være en analyse af askeindholdet i de fremstillede produkter; analysen bør foretages efter samme metode i hele Fællesskabet;

det er ikke berettiget at yde eksportrestitutionen for korn, der importeres fra tredjelande for derefter at blive eksporteret til tredjelande; der bør derfor kun ydes eksportrestitution for fællesskabsprodukter;

ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1525/92 [2], er det ved differentiering af restitutionssatsen efter destination en forudsætning for udbetaling af restitution, at der fremlægges bevis for, at produktet er blevet importeret i uforandet stand til det tredjeland eller ét af de tredjelande, som restitutionen er fastsat for; hvad angår korn, er det kun ved eksport til Schweiz, Østrig og Liechtenstein, at der anvendes en lavere restitutionssats end den, der ellers gælder for eksport til alle tredjelande; for ikke at lægge hindringer i vejen for den overvejende del af fællesskabseksporten ved at kræve, at der skal fremlægges et bevis for produkternes ankomst til den pågældende destination, bør det på anden måde sikres, at produkter, for hvilke der er ydet den restitution, der anvendes for »alle tredjelande«, ikke eksporteres til ovennævnte lande; med henblik herpå bør kravet om fremlæggelse af ankomstbevis fraviges i alle tilfælde, hvor eksport finder sted ad søvejen; et af myndighederne i medlemsstaterne udstedt bevis for, at produkterne har forladt Fællesskabets toldområde i et fartøj, der er egnet til søtransport, og som har en vis minimumsstørrelse, kan betragtes som tilstrækkeligt til at give denne garanti;

ifølge artikel 16 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan der træffes passende foranstaltninger, hvis noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for ét eller flere af de produkter, der er nævnt i artikel 1 i ovennævnte forordning, når op på samme niveau som priserne i Fællesskabet, og denne situation kan forventes at vare ved og forværres, og det fælles marked af denne grund forstyrres eller risikerer at blive forstyrret; der må derfor sikres et tilstrækkelig stort udbud af korn; med henblik herpå bør der blandt andet opkræves eksportafgifter, og udstedelsen af eksportlicenser bør helt eller delvis suspenderes;

for at de erhvervsdrivende kan indgå aftaler om senere eksport, bør der åbnes mulighed for at forudfastsætte eksportafgifterne; i tilfælde af forudfastsættelse bør eksportafgiften justeres på grundlag af forskellen mellem den tærskelpris, der gælder den dag, hvor der ansøges om licens, og den tærskelpris, der gælder i den måned, hvor eksporten finder sted; da den situation som er omhandlet i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan opstå relativt hurtigt, er det nødvendigt, at Kommissionen har mulighed for til enhver tid at suspendere udstedelsen af eksportlicenser;

bestemmelserne i Kommissionens forordning nr. 162/67/EØF [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 468/92 [4], (EØF) nr. 3130/73 [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/86 [6], (EØF) nr. 279/75 [7], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/86, og (EØF) nr. 1281/75 [8], indeholdes i nærværende forordning i en form, der er tilpasset den nuværende markedssituation; nævnte forordninger bør derfor ophæves;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelserne for ordningen med eksportrestitutioner, jf. artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92, samt for de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af markedsforstyrrelser, jf. artikel 16 i samme forordning.

Artikel 2

For de produkter, der er nævnte i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92, fastsættes eksportrestitutionerne, eksportafgifterne, jf. artikel 15 i nærværende forordning, og korrektionsbeløbene, jf. artikel 13, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1766/92, under hensyntagen til følgende:

a) priserne på Fællesskabets repræsentative markeder og udviklingen i disse priser

og

noteringerne på markederne i tredjelande

(1) EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1.
(2) EFT nr. L 160 af 13. 6. 1992, s. 7.
(3) EFT nr. 128 af 27. 6. 1967, s. 2574/67.
(4) EFT nr. L 53 af 28. 2. 1992, s. 15.
(5) EFT nr. L 319 af 20. 11. 1973, s. 10.
(6) EFT nr. L 257 af 10. 9. 1986, s. 32.
(7) EFT nr. L 31 af 5. 2. 1975, s. 8.
(8) EFT nr. L 131 af 22. 5. 1975, s. 15.

b) afsætningsomkostningerne og de gunstigste transportomkostninger fra Fællesskabets repræsentative markeder til eksporthavnene eller andre eksportsteder samt de omkostninger, der er forbundet med at bringe produkterne på verdensmarkedet

c) for så vidt angår forarbejdede produkter, den kornmængde, der er nødvendig til deres fremstilling

d) afsætningsmulighederne og -vilkårene for de pågældende produkter på verdensmarkedet

e) interessen i at undgå forstyrrelser på det fælles marked

f) de økonomiske aspekter ved den påtænkte eksport.

Artikel 3

Artikel 13, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1766/92 anvendes også på de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), i samme forordning.

Restitutionen for produkter henhørende under KN-kode 1107 justeres ved, at tærskelpriserne for basisprodukterne multipliceres med koefficienten 1,3 for de produkter, der henhører under KN-kode 1107 10 19 og 1107 10 99, og med koefficienten 1,52 for det produkt, der henhører under KN-kode 1107 20 00, jf. dog bestemmelserne i artikel 13, stk. 4, fjerde afsnit.

Artikel 4

Korrektionsbeløbene kan differentieres efter destination.

Artikel 5

1. Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a) og b) i forordning (EØF) nr. 1766/92, og de eksportafgifter, der er omhandlet i artikel 15 i nærværende forordning, kan fastsættes ved licitation.

Licitationsbetingelserne skal sikre lige adgang for alle personer etableret i Fællesskabet.

Licitationen gælder eksportrestitutionsbeløbet eller eksportafgiftsbeløbet.

2. Der træffes beslutning om licitationsåbning efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92.

3. Licitationsåbningen ledsages af offentliggørelsen af en licitationsbekendtgørelse der udfærdiges af Kommissionen, og hvori det bl.a. angives, på hvilke datoer buddene kan indgives, og hvilke myndigheder i medlemsstaterne de skal indgives til.

4. Beslutningen om licitationsåbning og licitationsbekendtgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Der skal forløbe mindst fem dage mellem offentliggørelsen af licitationsbekendtgørelsen og den første dato for indgivelse af bud.

Artikel 6

1. Interesserede deltager i licitationen enten ved at indlevere skriftligt bud hos medlemsstatens myndigheder eller ved at sende buddet til disse myndigheder ved skriftlig telekommunikation.

2. Buddet skal indeholde følgende:

a) licitationens betegnelse

b) den bydendes navn og adresse

c) arten og mængden af det produkt, der skal eksporteres

d) det foreslåede beløb for eksportrestitutionen eller eksportafgiften, pr. ton, udtrykt i ecu.

3. Et bud er kun gyldigt:

a) hvis den bydende inden udløbet af den frist, der er fastsat for indgivelsen af bud, har fremlagt bevis for, at der er stillet en licitationssikkerhed

b) hvis det ledsages af et skriftligt tilsagn, om, at der for de tildelte mængder senest to dage efter modtagelsen af den meddelelse om tilslag, der er nævnt i artikel 8, stk. 3, i denne forordning, indgives en ansøgning om forudfastsættelse enten af eksportrestitutionen eller af eksportafgiften svarende til beløbet i det indgivne bud

c) hvis det ikke indeholder andre betingelser end dem, der er anført i licitationsbekendtgørelsen.

4. Et indgivet bud kan ikke trækkes tilbage.

Artikel 7

Buddene gennemgås af medlemsstaternes myndigheder, uden at der er offentlig adgang til gennemgangen. De personer, der deltager i gennemgangen, har tavshedspligt.

Buddene meddeles straks Kommissionen anonymt.

Artikel 8

1. På grundlag af de meddelte bud beslutter Kommissionen efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92, enten at der fastsættes en maskimumseksportrestitution eller en minimumseksportafgift, eller at licitationen skal være uden virkning.

2. Fastsættes der en maksimumseksportrestitution gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

Fastsættes der en minimumseksportafgift, gives der tilslag til den eller de bydende hvis bud er lig med eller højere end minimumseksportafgiften.

3. Medlemsstaternes myndigheder giver alle bydende skriftligt meddelelse om resultatet af deres deltagelse, så snart Kommissionen har truffet sin beslutning.

Artikel 9

1. Der udstedes eksportlicens til tilslagsmodtageren, når medlemsstatens myndigheder har modtaget ansøgningen om eksportlicens, og licensen udstedes for de mængder, han har fået tilslag for.

2. Licensansøgningen og licensen skal i den relevante rubrik indeholde oplysning om den destination, der er fastsat i forordningen om licitationsåbningen. Licensen forpligter til eksport til denne destination.

Artikel 10

Licitationssikkerheden frigives:

a) hvis buddet ikke antages

b) når den bydende fremlægger bevis for, at den sikkerhed, der er nævnt i artikel 12 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 891/89 (1), er stillet.

Overholdes det i artikel 6, stk. 3, litra b) omhandlede tilsagn ikke, fortabes licitationssikkerheden, bortset fra tilfælde af force majeur.

Artikel 11

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c) i forordning (EØF) nr. 1766/92, fastsættes mindst én gang om måneden.

Artikel 12

1. Eksportrestitutionen for mel af hvede, mel af blandsæd af hvede og rug, rugmel, gryn og groft mel af hvede samt malt fastsættes under hensyntagen til den mængde basiskorn, der er nødvendig til fremstilling af 1 000 kg af produktet. Basiskornmængderne er anført i bilag I.

2. Askeindholdet i melet bestemmes efter analysemetoden i bilag II.

Artikel 13

For de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a) og b) i forordning (EØF) nr. 1766/92, udbetales restitutionen, når der fremlægges bevis for, at produkterne har oprindelse i Fællesskabet.

Artikel 14

Uanset artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3665/87 kræves der ikke noget bevis for afslutning af toldformaliteterne for overgang til frit forbrug, for at en restitution, der er fastsat ved licitation, kan udbetales, hvis eksportøren fører bevis for, at kornet har forladt Fællesskabets toldområde i et fartøj der er på mindst 2 500 BRT, og som er egnet til søtransport.

Dette bevis føres ved, at der på det kontroleksemplar, der er nævnt i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3665/87, på enhedsdokumentet eller på det nationale dokument, der godtgør at produkterne har forladt Fællesskabets toldområde, anføres nedenstående angivelse attesteret af myndighederne:

« Exportación de cereales por vía marítima; artículo 14 del Reglamento (CEE) nº 1533/93 »;

»Eksport af korn ad søvejen — Artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1533/93«;

„Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EWG) Nr. 1533/93, Artikel 14";

« Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1533/93 »;

'Export of cereals by sea — Article 14 of Regulation (EEC) No 1533/93';

« Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CEE) nº 1533/93, article 14 »;

« Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CEE) n. 1533/93, art. 14 »;

„Uitvoer van graan over zee — Verordening (EEG) nr. 1533/93, artikel 14";

« Exportação de cereais por via marítima — Art. 14, Regulamento (CEE) nº 1533/93 ».

Artikel 15

Hvis de betingelser, der er fastsat i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er opfyldt for ét eller flere produkter, kan der træffes følgende foranstaltninger:

a) anvendelsen af en eksportafgift. Der kan fastsættes et korrektionsbeløb. Eksportafgiften og korrektionsbeløbet kan differentieres efter destination

b) hel eller delvis suspension af udstedelsen af eksportlicenser

c) total eller delvis afvisning af de ansøgninger om eksportlicens, der er til behandling.

Artikel 16

Den eksportafgift, der skal opkræves, er den, som gælder den dag, hvor toldformaliteterne afsluttes.

Dog anvendes den eksportafgift, der gælder den dag, licensansøgningen indgives, justeret på grundlag af den tærskelpris, der gælder i eksportmåneden, hvis eksportøren, samtidig med at han ansøger om licens, anmoder herom for en eksport der skal gennemføres i løbet af licensens gyldighedsperiode.

Artikel 17

Kommissionen kan i hastende tilfælde træffe den foranstaltning, der er fastsat i artikel 15, litra b). Den underretter medlemsstaterne om sin beslutning og offentliggør den.

Artikel 18

Forordning nr. 162/67/EØF, (EØF) nr. 3130/73 (EØF) nr. 279/75 (EØF) nr. 1281/75 ophæves.

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1993.

(1) EFT nr. L 94 af 7. 4. 1989, s. 13.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juni 1993.

På Kommissionens vegne
René STEICHEN
Medlem af Kommissionen

BILAG I

	Mel, gryn og groft mel med et askeindhold (i mg) pr. 100 g	Kg korn pr. 1 000 kg af de pågældende produkter
1. Mel af blød hvede, af spelt eller af blandsæd af hvede og rug		1 370
	0 — 600	1 280
	601 — 900	1 180
	901 — 1 100	1 090
	1 101 — 1 650	1 020
	1 651 — 1 900	
2. Rugmel	0 — 1 400	1 370
	1 401 — 2 000	1 080
3. Gryn og groft mel af blød hvede	0 — 600	1 370
4. Gryn og groft mel af hård hvede	0 — 1 300 (sigte : 0,160 mm)	1 500
	0 — 1 300	1 340
	over 1 300	1 260
5. Malt, ikke brændt		1 300
Malt, brændt		1 520

BILAG II

Metode til bestemmelse af askeindholdet i mel

Apparatur

1. Analytisk vægt med en følsomhed på indtil 0,1 mg. Analytisk sæt vægtlodder.
2. Elektrisk opvarmet muffelovn med temperaturregulering og -angivelse og tilstrækkelig luftcirkulation.
3. Runde foraskningsskåle med flad bund, ca. 5 cm i diameter og med en kant, der er højst 2 cm høj; fortrinsvis af guldplatin, kvarts eller porcelæn.
4. Exsikkator (indre diameter ca. 18 cm) med tubus og med perforeret porcelæns-eller aluminiumsplade. Tørremiddel: calciumchlorid, fosforpentoxid eller blåfarvet silicagel.

Undersøgelsesmetode

1. Vægten af prøveudtagningen skal udgøre 5 — 6 g (for mel, hvis askeindhold af tørstofindholdet forventes at overstige 1 %, dog 2 — 3 g) og kan afrundes til nærmeste 10 mg; ved alle øvrige vejninger bestemmes vægten med en nøjagtighed på 0,1 mg.
2. Umiddelbart før brugen udglødes foraskningsskålene i muffelovnen ved foraskningstemperaturen, indtil der opnås vægtkonstant — i reglen er 15 minutter tilstrækkeligt — og afkøles i exsikkatoren til stuetemperatur i overensstemmelse med punkt 7.
3. Prøveudtagningen fyldes løst og i regelmæssig højde i foraskningsskålene. Den fugtes umiddelbart før foraskningen med 1 — 2 ml ethanol.
4. Foraskningsskålene stilles til at begynde med forrest i ovnen ved åben ovndør og skubbes først, efter at indholdet er brændt, længere ind i ovnen. Ved lukket ovndør må en tilstrækkelig lufttilførsel sikres. Denne må dog ikke være så kraftig, at den river substans ud af foraskningsskålene.
5. Foraskningen må føre til en fuldstændig forbrænding af melet, således også af kulpartikler, der eventuelt er tilbage i gløderesterne. Foraskningen er færdig, når gløderesterne i afkølet tilstand praktisk talt ser hvide ud.
6. Foraskningstemperaturen skal være 900° C.
7. Efter endt foraskning tages skålene ud af ovnen, stilles i ca. et minut på en eternitplade og sættes derefter højst fire stykker ad gangen i exsikkatoren. Den lukkede exsikkato stilles i nærheden af den analytiske vægt. Afvejning af askeskålene sker efter en fuldstændig afkøling (ca. en time).

Analyseresultat

1. Fejlmargin: Ved et askeindhold på indtil 1 % må dobbeltbestemmelser ikke afvige mere end 0,02 enheder askeindhold fra hinanden; ved et askeindhold på mere end 1 % må afvigelsen ikke være mere end 2 % af askeindholdet. Ved større afvigelser er en gentagelse nødvendig.
2. Askeindholdet angivet i procent af tørstofindholdet, afrundet til to betydende cifre efter kommaet.